

הוא, לשאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות, דלא הוה אצטריך לגלאה. וקודשא בריך הוא שדר ליה לישעיהו, ואמר ליה, (ישעיה לט) הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הנה וגו'.

תא חזי, כמה גרים ההוא חוכא, בגין דגלי מה דהוה סתים. דכיון דאתגלי, אתייהיב דוכתא לאתר אחרא דלא אצטריך, לשלטאה עליה. בגין כף לאו ברכה שריא, אלא באתר סתים. ואוקמוה, מה דאיהו (הוה) סתים, ברכה (דחיה) שריא עלוי, פיון דאתגלי אתייהיב דוכתא, לאתר אחרא לשלטאה עלוי.

בתוב, (איכה א) כל מכבדיה הזילוה פי ראו ערותה, ואוקמוה. אבל כל מכבדיה הזילוה, דא הוא מלכות בכל, דהא מתמן אשתדר דורון לירושלם. דכתוב, (ישעיה לט) בעת ההיא שלח מרודך בלאדן בן בלאדן מלך בכל ספרים ומנחה אל חזקיהו.

ומה פתיב בהו, שלם לחזקיהו מלך יהודה, ושלם לאלהא רבא ושלם לירושלם. פיון דנפק פתקיה מניה, אהדר ללביה ואמר, לא יאות עבדיה לאקדמא שלמא דעבדא, לשלמא דמאריה. קם מפורסיה ופסע תלת פסיען ואהדר פתקיה, וכתב אחרנין תחותיהו, וכתב הכי. שלם לאלהא רבא, שלם לירושלם, ושלם לחזקיהו, ודא הוא מכבדיה. (דף רב ע"ב).

ולביתר הזילוה, מאי טעמא הזילוה. בגין פי ראו ערותה, דאחזי לון חזקיהו. דאלמלא כף, לא הזילוה לבתר. מגו דהוה זפאה חזקיהו יתיר, אתעפב מלה מלאייתאה,

את אותו החטא, שגלה את נסתרות הקדוש ברוך הוא לשאר העמים עובדי עבודת פוכבים ומזלות, שלא הנה צריך לגלות, והקדוש ברוך הוא שלח את ישעיהו ואמר לו, (ישעיה לט) הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הנה וגו'.

בא ראה כמה גרם אותו החטא משום שגלה מה שהיה נסתר, שפיון שנתגלה, נתן המקום למקום אחר שלא צריך לשלט עליו. משום כף אין ברכה שורה אלא במקום נסתר. ובארוה, מה שהוה (הוה) נסתר, הברכה (שהוה) שורה עליו. פיון שנתגלה, נתן מקום למקום אחר לשלט עליו.

בתוב (איכה א) כל מכבדיה הזילוה פי ראו ערותה, ובארוה. אבל כל מכבדיה הזילוה - זו מלכות בכל, שהרי משם נשלח דורון לירושלם, שכתוב (ישעיה לט) בעת ההיא שלח מרודך בלאדן בן בלאדן מלך בכל ספרים ומנחה אל חזקיהו.

ומה פתיב בהם? שלום לחזקיהו מלך יהודה ושלום לאלהים הגדול ושלום לירושלם. פיון שיצא הפתק שלו ממנו, החזיר על לבו ואמר: לא נאה שעשיתי שהקדמתי את שלום העבד לשלום רבו. קם מכסאו ופסע שלש פסיעות, והחזיר את הפתק שלו, וכתב אחרים פחותיהם. וכך כתב: שלום לאלה הגדול, שלום לירושלם, ושלום לחזקיהו. וזהו מכבדיה.

ואחר כף הזילוה. מה הטעם הזילוה? משום פי ראו ערותה, שהראה להם חזקיהו, שאלמלא כף לא הזילוה אחר כף. מתוף

ולא אתא ביומוי, דכתוב,

יִשְׁעִיָּה לט) פִּי יְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַמֶּת בְּיָמַי. וּלְבַתֵּר
פִּקִּיד הֵהוּא חוֹבָא לְבָנוּי אֲפִתְרִיָּה.

בְּגוֹזָא דָא, הֵהוּא חוֹבָא דְשִׁבְטִין, קָאִים עַד
לְבַתֵּר. בְּגִין דְדִינָא דְלְעִילָא, לֹא יָכִיל
לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיהּ, עַד דְאֲשַׁתְּפַח שְׁעֵתָא
לְאַתְפְּרָעָא, וְאַתְפְּרַע מִיַּנְיָהּ. וּבְגִין כֶּף כָּל
מָאן דְאֵית חוֹבִין בִּידוּי, דְחִיל תְּדִיר. כְּמָה
דְאֵת אָמַר, (דְּבָרִים כח) וּפְחַדְתָּ לִלְלָה וַיּוֹמֶם וְגו'.

וְעַל דָּא וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים פִּי הוֹבְאוּ וְגו':
וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן אָמוֹ
וְגו'. רַבִּי חֲזִיא פְּתַח וְאָמַר, (מְשָׁלִי יג)
תּוֹחַלַת מְמוּשְׁכָה מַחְלָה לֵב וְעֵץ חַיִּים תְּאֹהָה
בָּאָה. דָּא הוּא דְתַנּוּן, דְלִית לִיה לְבַר נֶשׁ
לְאַסְתְּפֵלָא בְּכַעוֹתִיָּה לְגַבִּי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא,
אִי אָתִי, אִי לֹא אָתִי. מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְאִי
אִיהוּ אֲסִתְפַּל בֵּיה, כְּמָה מְאִרְיָהוּן דְדִינָא, אָתוּ
לְאַסְתְּפֵלָא בֵּיה בְּעוֹבְדוּי.

וְרָזָא אִיהוּ, דְהָא הֵהוּא אֲסִתְפַּלּוּתָא, דְאִיהוּ
מִסְתְּפַל בְּהָהוּא בְּעוֹתָא, גָּרִים לִיה
לְמַחְלַת לֵב. מְאִי מַחְלָה לֵב, דָּא אִיהוּ מָאן
דְקָאִים תְּדִיר עֲלֵיהּ דְבַר נֶשׁ, לְאַסְתְּפֵלָא לְעִילָא
וְתַתָּא.

וְעֵץ חַיִּים תְּאֹהָה בָּאָה. תְּגִינָן, מָאן דְבַעֲי
דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יִקְבַּל צְלוּתִיָּה,
יִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא, דְאִיהִי עֵץ חַיִּים. וּכְדִין
תְּאֹהָה בָּאָה. מָאן תְּאֹהָה, דָּא הוּא דְרָגָא דְכָל
צְלוּתִין דְעֲלָמָא בִּידֵיהּ, וְאֲעִיל לֹון קַמִּי מְלָכָא
עֲלָאָה. כְּתִיב הֲכָא בָּאָה, וּכְתִיב הֲתָם, (אֲסִתֵּר ב)
בְּעֶרְבִי הִיא בָּאָה. וְדָא הוּא תְּאֹהָה בָּאָה, בָּאָה
קַמִּי מְלָכָא עֲלָאָה, לְאַשְׁלָמָא רְעוּתָא דְהָהוּא
בַּר נֶשׁ.

דְבַר אַחַר, תּוֹחַלַת מְמוּשְׁכָה מַחְלָה לֵב, דָּא
דְבַר אַחַר תּוֹחַלַת מְמוּשְׁכָה מַחְלָה לֵב - זֶהוּ הַמָּקוֹם שֶׁנֶּתַן אוֹתוֹ הַדְּבַר בְּמָקוֹם אַחַר שְׂאִינוֹ צְרִיף,

שְׁחֻקְיָהוּ הָיָה יוֹתֵר צְדִיק,
הַתְּעַכְבֵּב הַדְּבַר מְלָבָא, וְלֹא כָּא
בְּיָמָיו, שְׁכַתוּב (יִשְׁעִיָּה לט) פִּי יְהִיָּה
שְׁלוֹם וְאַמֶּת בְּיָמַי. וְאַחַר כֶּף פִּקִּיד
אֶת אוֹתוֹ הַחֲטָא עַל בְּנֵי אַחֲרָיו.
כְּמוֹ כֵּן אוֹתוֹ הַחֲטָא שֶׁל
הַשִּׁבְטִים עָמַד עַד לְאַחַר מִכְּנֵן,
מִשּׁוֹם שֶׁהָדִין שֶׁלְמַעֲלָה לֹא יָכִיל
לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁנִּמְצְאָה
הַשְּׁעָה לְהַפְרֵעַ וְנִפְרַע מֵהֶם.
וּמִשּׁוֹם כֶּף, כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ
חֲטָאִים, תְּמִיד פּוֹחַד, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כח) וּפְחַדְתָּ לִלְלָה
וַיּוֹמֶם וְגו'. וְעַל כֵּן וַיִּירָאוּ
הָאֲנָשִׁים פִּי הוֹבְאוּ וְגו'.

וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו
בֶּן אָמוֹ וְגו'. רַבִּי חֲזִיא פְּתַח
וְאָמַר, (מְשָׁלִי יג) תּוֹחַלַת מְמוּשְׁכָה
מַחְלָה לֵב וְעֵץ חַיִּים תְּאֹהָה בָּאָה.
זֶה הוּא שְׁשֻׁנִינוּ, שְׂאִין לְאָדָם
לְהַתְּבוֹנֵן בְּכַקְשׁוֹתוֹ אֶל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אִם בָּאָה וְאִם לֹא
בָּאָה. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׂאֵם
הוּא מְתְּבוֹנֵן בֵּה, כְּמָה בְּעַלֵּי הָדִין
בָּאִים לְהַתְּבוֹנֵן בְּמַעֲשֵׂיו.

וְסוּד הוּא, שְׁהָרִי אוֹתָהּ
הַהִתְּבוֹנְנוֹת שֶׁהוּא מְתְּבוֹנֵן
בְּאוֹתָהּ הַבְּקָשָׁה, גּוֹרְמַת לוֹ
לְמַחְלַת לֵב. מָה זֶה מַחְלַת לֵב?
זֶהוּ מִי שֶׁעוֹמֵד תְּמִיד עַל הָאָדָם
לְהַסְטִין לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה.

וְעֵץ חַיִּים תְּאֹהָה בָּאָה. שְׁנִינּוּ, מִי
שְׂרוּצָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִקְבַּל אֶת תְּפִלָּתוֹ, יִשְׁתַּדַּל
בְּתוֹרָה, שֶׁהִיא עֵץ חַיִּים, וְאִז
תְּאֹהָה בָּאָה. מִי הַתְּאֹהָה? זֶה
הַדְּרָגָה שֶׁכָּל תְּפִלוֹת הָעוֹלָם
בְּיַדֶּיהָ, וּמְכַנְּסָה אוֹתָם לְפָנֵי
הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן. פְּתוּב כָּאן בָּאָה,
וּכְתוּב שֵׁם (אֲסִתֵּר ב) בְּעֶרְבִי הִיא
בָּאָה. וְזוֹ הִיא תְּאֹהָה בָּאָה, בָּאָה
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן לְהַשְׁלִים אֶת
רְצוֹן אוֹתוֹ הָאִישׁ.

רְצוֹן אוֹתוֹ הָאִישׁ,

הוא אַתְר, דְּאִתְיִיְהִיב הֵיכָא מְלָה, בְּאַתְר
אַחְרָא דְלֹא אֶצְטְרִיף. וְאִתְמַשְׁכָּא עַד
דְּאִתְיִיְהִיב מִיַּד לְיָדָא, וְלִזְמַנִּין דְּלֹא יִיתִי.
מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּאִתְפַּשְׁטָא וְאִתְמַשְׁכָּא
בְּכָל אֵינֻן מְמַנָּן, לְנַחְתָּא לִיה לְעֵלְמָא.

וְעֵין חַיִּים תְּאֻוּה בְּאָה, דָּא הוּא תּוֹחֲלַת,
דְּלֹא אִתְמַשְׁכָּא, בְּגִין אֵינֻן מְמַנָּן
רְתִיכִין, אֲלֵא דְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא יְהִיב (ליון)
לִיה לְאַלְתֵּר. בְּגִין דְּכַד אִתְמַשְׁכָּא בֵּין אֵינֻן
מְמַנָּן רְתִיכִין, כְּמָה אֵינֻן מְאֲרִיְהוּן דְּדִינָא
דְּאִתְיִיְהִיב לִוֵּן רְשׁוּתָא. לְעֵינָא וְלֹאֲסַתְפְּלָא
בְּדִינָיָה, עַד לֹא יִנְתַּנּוּן לִיה. וְמָה דְנִפְיָק מִבֵּי
מְלָכָא וְאִתְיִיְהִיב לִיה לְבַר נֶשׁ, בֵּין דְזָכִי, בֵּין
דְלֹא זָכִי, אִתְיִיְהִיב מִיַּד. וְדָא הוּא עֵין חַיִּים
תְּאֻוּה בְּאָה.

דְּבַר אַחַר, תּוֹחֲלַת מְמוּשְׁכָה, דָּא יַעֲקֹב.
דְּאִתְמַשְׁכָּא לִיה תּוֹחֲלַתָּא דְיוֹסֵף עַד
זְמַן אַרְיָה. וְעֵין חַיִּים תְּאֻוּה בְּאָה, דָּא הוּא
בְּנִימִין. דְּהָא מְזַמְנָא דְתַבַּע לִיה יוֹסֵף, עַד
הֵהוּא זְמַנָּא דְאַתָּא לְגַבִּיָּה, לֹא הָוָה אֲלֵא
זְמַנָּא זְעִיר. דְּלֹא אִתְמַשְׁכָּא הֵהוּא זְמַנָּא.
הָדָא הוּא דְכְתִיב, וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת
בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן אָמוֹ. מְאִי בֶן אָמוֹ.
דְּדִיוֹקְנִיָּה דְאַמִּיָּה הָוָה בֵּיה, וְהָוָה דְמִי
דִּיוֹקְנִיָּה לְדִיוֹקְנָא דְרַחֵל. בְּגִין כֶּף פְּתִיב,
וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן אָמוֹ.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, וְהָא כְתִיב בְּקִדְמִיתָא, וַיִּרְא
יוֹסֵף אֶתְּם אֶת בְּנֵימִין. וְהִשְׁתָּא כְתִיב,
וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו. מְאִי
רְאִיָּה הַכָּא. אֲלֵא חֲמָא בְרוּחָא דְקוּדְשָׁא
לְבְנֵימִין, דְּחֻלְקִיָּה הָוָה עֲמָהוּן בְּאַרְעָא.
וּבְחֻלְקִיָּה דְבְנֵימִין וַיְהוּדָה תִּשְׁרִי שְׂכִינְתָּא.

וְנִמְשָׁף עַד שְׁנַתָּן מִיַּד לְיָד,
וְלִפְעָמִים שְׁלֹא יָבֵא. מָה הַטַּעַם?
מִשּׁוּם שְׂמַתְפַּשְׁט וְנִמְשָׁף עִם
כָּל אוֹתָם הַמְּמַנִּים לְהוֹרִיד אוֹתוֹ
לְעוֹלָם.

וְעֵין חַיִּים תְּאֻוּה בְּאָה - זוּ הִיא
הַתּוֹחֲלַת שְׁלֹא נִמְשַׁכְתָּ, מִשּׁוּם
אוֹתָם מְמַנִּי הַמְּרַכְּבוֹת, אֲלֵא
שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא נוֹתֵן [לָהֶם] לוֹ
מִיַּד, מִשּׁוּם שְׂפָאֲשֵׁר נִמְשַׁכְתָּ בֵּין
אוֹתָם מְמַנִּי הַמְּרַכְּבוֹת, כְּמָה הֵם
בְּעֵלֵי הַדִּין שְׁנַתַּנְתָּ לָהֶם רְשׁוּת
לְעֵין וְלְהַסְתַּפֵּל בְּדִינוֹ טָרַם יִתְנוּ
לוֹ, וְמָה שְׂיִצָּא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וְנִתְּן
לוֹ לְאָדָם, בֵּין שְׂזוּכָה בֵּין שְׁלֹא
זוּכָה - נִתֵּן מִיַּד, וְזֵהוּ עֵין חַיִּים
תְּאֻוּה בְּאָה.

דְּבַר אַחַר תּוֹחֲלַת מְמוּשְׁכָה - זֶה
יַעֲקֹב, שְׁנִמְשַׁכְתָּ לוֹ הַתּוֹחֲלַת שֶׁל
יוֹסֵף עַד לְזְמַן אַרְיָה. וְעֵין חַיִּים
תְּאֻוּה בְּאָה - זֶה הוּא בְּנֵימִין,
שְׁהָרִי מְזַמֵּן שְׂבַקְשׁ אוֹתוֹ יוֹסֵף עַד
אוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא בָּא אֵלָיו לֹא הָיָה
אֲלֵא זְמַן מוּעֵט, שְׂאוֹתוֹ הַזְּמַן לֹא
נִמְשָׁף. זֵהוּ שְׂכַתוֹב וַיֵּשֶׂא עֵינָיו
וַיִּרְא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן אָמוֹ. מָה
זֶה בֶּן אָמוֹ? שְׂדַמּוֹת אָמוֹ הָיְתָה
בוֹ, וְהָיְתָה דוּמָה דְמוֹתוֹ לְדַמּוֹת
רַחֵל, מִשּׁוּם כֶּף פְּתוּב וַיֵּשֶׂא עֵינָיו
וַיִּרְא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן אָמוֹ.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, וְהָרִי כְתִב
בְּרַאשׁוֹנָה וַיִּרְא יוֹסֵף אֶתְּם אֶת
בְּנֵימִין, וְכֹאן כְּתוּב וַיֵּשֶׂא עֵינָיו
וַיִּרְא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו, אִיזוֹ רְאִיָּה
רְאָה? אֲלֵא רְאָה בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶת
בְּנֵימִין שְׁחֻלְקוֹ הָיָה עֲמָהֶם בְּאַרְץ,
וּבְחֻלְקֶם שֶׁל בְּנֵימִין וַיְהוּדָה
תִּשְׁרִי הַשְׂכִּינָה, שְׁהָרִי רְאָה אֶת
יְהוּדָה וְאֶת בְּנֵימִין שְׂבַחְלֶקֶם
יְהִיָּה הַמְּקַדְּשׁ. וְזֵהוּ וַיִּרְא יוֹסֵף
אֶתְּם אֶת בְּנֵימִין, רְאָה אוֹתוֹ
עֲמָהֶם, וְאֵת יוֹסֵף שְׁהָיָה אָחִיו לֹא

דְּהָא חֲמָא לִיה לִיהוּדָה וּבְנֵימִין, דְּבְחֻלְקֵהוּן הָוָה מְקַדְּשָׁא. וְדָא הוּא

וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶתְּם אֶת בְּנֵימָן. לִיָּה חֲמָא עֲמָהוֹן,
וַיֹּסֵף דְּהוּה אַחוּהָ לָא חֲמָא עֲמָהוֹן בְּהוּוּ
חֹלְקָא.

אִוְף הָכָא, וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת בְּנֵימָן אַחוּ
בֶּן אָמוֹ. מַה כְּתִיב בְּתַרְיָה. וַיִּמְהַר יוֹסֵף
פִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל אַחוּ וַיִּבְקֶשׁ לִבְכוּת
וַיִּבְכֹּא הַחֲדָרָה וַיִּבְכֶּה שָׁמָּה.

רַבִּי חֲזַקְיָה פִּתַּח וְאָמַר, (ישעיה כב) מִשָּׂא גִיָּא
חֲזִינָן מַה לָּךְ אֵיפֵה כִּי עֲלִית כְּלָךְ
לַגְּגוֹת. תָּא חֲזִי, הָא אוּקְמוּהָ בְּזַמְנָא
דְּאַתְחַרְיב בֵּי מַקְדָּשָׁא, וְהוּוּ מוֹקְדִין לִיָּה
בְּנוֹרָא, סְלִיקוּ כָּל אֵינּוֹן פְּהֵי (דף רג ע"א) עַל
פּוֹתְלֵיהוֹן (כ"א גִּיָּהוֹן) דְּמַקְדָּשָׁא, וְכָל מִפְתַּחֲחִין
בִּיְדֵיהוּ, וְאָמְרוּ. עַד הָכָא הוּוּנָא גְזַבְרִין
דִּילָךְ, מִכָּאן וְאֵילָךְ טוֹל דִּילָךְ.

אֲבָרִי תָא חֲזִי, גִיָּא חֲזִינָן, דָּא שְׂכִינְתָּא דְּהוֹת
בְּמַקְדָּשָׁא. וְכָל בְּנֵי עַלְמָא, מֵינָה הוּוּ
יִנְקִין יִנְקוּ דְּנְבוּאָה. דָּאף עַל גַּב דְּכָל נְבִיאִין,
קָא הוּוּ מִתְנַבְּאִין מֵאַתְר אַחְרָא, מְגוּוּה הוּוּ
יִנְקִין נְבוּאָתְהוֹן. וְעַל דָּא אַתְקְרִי אֵיְהִי גִיָּא
חֲזִינָן. חֲזִינָן, הָא אוּקְמוּהָ, דָּאֵיהוּ חִיזוּ דְּכָל
גְּוֹנִין עַלְאִין.

מַה לָּךְ אָפּוּא כִּי עֲלִית כְּלָךְ לַגְּגוֹת, דְּהָא כַּד
אַתְחַרְב מַקְדָּשָׁא, שְׂכִינְתָּא אַתְאָת,
וּסְלִיקַת בְּכָל אֵינּוֹן אַתְרִין, דְּהוּוּ מְדוּרָה בְּהוּ
בְּקַדְמִיתָא. וְהוֹת בְּכַת עַל בֵּית מְדוּרָה, וְעַל
יִשְׂרָאֵל דָּאֲזֵלוּ בְּגִלּוּתָא, וְעַל כָּל אֵינּוֹן צְדִיקֵי
וְחַסִּידֵי דְּהוּוּ תַמְן וְאַתְאָבִידוּ. וּמְנַלָּן, דְּכְתִיב,
(ירמיה לא) כֹּה אָמַר יְיָ קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי
תְמָרוּרִים רַחַל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ, וְהָא אַתְמָר.
וְכַדִּין קְדָשָׁא בְּרִיף הוּוּ שְׂאִיל לָהּ לְשְׂכִינְתָּא,
וְאָמַר לָהּ. מַה לָּךְ אָפּוּא כִּי עֲלִית כְּלָךְ לַגְּגוֹת.
מַהוּ כְּלָךְ, דְּהָא כִּי עֲלִית סַגְיָא, מַהוּ כְּלָךְ.

רָאָה עֲמָהֶם בְּאוֹתוֹ הַחֲלֹק.
אִוְף כָּאן, וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת
בְּנֵימָן אַחוּ בֶּן אָמוֹ. מַה כְּתוּב
אַחְרָיו? וַיִּמְהַר יוֹסֵף פִּי נִכְמְרוּ
רַחֲמָיו אֶל אַחוּ וַיִּבְקֶשׁ לִבְכוּת
וַיִּבְכֹּא הַחֲדָרָה וַיִּבְכֶּה שָׁמָּה.

רַבִּי חֲזַקְיָה פִּתַּח וְאָמַר, (ישעיה כב) מִשָּׂא גִיָּא
חֲזִינָן מַה לָּךְ אֵיפֵה כִּי עֲלִית כְּלָךְ
לַגְּגוֹת. בָּא רָאָה, הָרִי
פְּרִשׁוּהָ, בְּזַמְן שְׁנַחְרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְהָיוּ שׁוֹרְפִים אוֹתוֹ
בְּאֵשׁ, עַל כָּל אוֹתָם הַפְּהֵינִים עַל
כְּתוּבֵי [גגות] הַמִּקְדָּשׁ, וְכָל
הַמִּפְתָּחוֹת בִּיְדֵיהֶם, וְאָמְרוּ: עַד
כָּאן הָיִינוּ גְזַבְרִים שְׁלָךְ. מִכָּאן
וְאֵילָךְ טוֹל אֶת שְׁלָךְ.

אֲבָרִי בָא רָאָה, גִיָּא חֲזִינָן - זו
הַשְּׂכִינָה שְׁהֵיָתָה בְּמַקְדָּשׁ, וְכָל
בְּנֵי הָעוֹלָם מְפָנָה הָיוּ יוֹנְקִים
יְנִיקַת הַנְּבוּאָה. שְׂאֵף עַל גַּב שְׂכָל
הַנְּבִיאִים הָיוּ מִתְנַבְּאִים מִמְּקוֹם
אַחַר - מִתּוֹכָה הָיוּ יוֹנְקִים אֶת
נְבוּאָתָם, וְעַל כֵּן הָיָא נִקְרָאָתָא גִיָּא
חֲזִינָן. חֲזִינָן, הַנְּבִיָּה פְּרִשׁוּהָ שְׁהוּוּ
הַמְרָאָה שֶׁל כָּל הַגְּוִנִים
הָעֲלִיּוֹנִים.

מַה לָּךְ אָפּוּא כִּי עֲלִית כְּלָךְ
לַגְּגוֹת, שְׁהָרִי כְּשֶׁנְּחָרַב הַמִּקְדָּשׁ,
הַשְּׂכִינָה בָּאָה וְעֲלִתָה לְכָל אוֹתָם
הַמִּקְוֹמוֹת שְׁהֵיָה בְּהֶם מְדוּרָה
בְּרֵאשׁוֹנָה, וְהֵיָתָה בּוֹכָה עַל בֵּית
מְדוּרָה, וְעַל יִשְׂרָאֵל שְׁהִלְכוּ
לְגִלּוֹת, וְעַל כָּל אוֹתָם הַחַסִּידִים
וְהַצְּדִיקִים שְׁהָיוּ שִׁם וְנֶאֱבָדוּ.
וּמְנַלָּן לָנוּ? שְׂכִתּוּב (ירמיה לא) כֹּה
אָמַר יְיָ קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי
בְּכִי תְמָרוּרִים רַחַל מְבַכָּה עַל
בְּנֵיהָ, וְהָרִי נִתְבָּאָר. וְאֲזִי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּף הוּוּ שׁוֹאֵל אֶת הַשְּׂכִינָה
וְאָמַר לָהּ: מַה לָּךְ אָפּוּא כִּי
עֲלִית כְּלָךְ לַגְּגוֹת.

מַה זֶה כְּלָךְ, שְׁהָרִי כִּי עֲלִית זֶה
מִסְפִּיק. מַה זֶה כְּלָךְ? לְהַכְלִיל
עֲמָה כָּל הַצְּבָאוֹת וְהַמְרַכְּבוֹת